

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 05.04.2022 r. skarżąca (...) Sp. z o.o. reprezentowana przez Prezesa Zarządu D. B. (1) i Członka Zarządu A. W. wniosła do Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. skargę na zachowanie radcy prawnego C. G.. W skardze skarżąca wskazała, że radca prawny M. K. razem z radcą prawnym C. G., uczestniczyli w dniu 13.01.2022 r. w imieniu udziałowca D. B. (2) w Zgromadzeniu Wspólników (...) Sp. z o.o. Po zakończonym zgromadzeniu doszło do ujawnienia przez A. W. o bezprawnym nagraniu w telefonie przebiegu całości zebrania bez zgody i wiedzy Zarządu Spółki i adwokata P. W..

W dniu 04.05.2022 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wydał postanowienie o wszczęciu dochodzenia w sprawie możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu postanowień art. 11 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych, a to poprzez dokonanie w dniu 13.01.2022 r. nagrania przebiegu całości Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) Sp. z o.o., w którym to radca prawny C. G. brał udział jako pełnomocnik udziałowca D. B. (2), a to bez wiedzy i zgody biorących udział w ww. zgromadzeniu.

Postanowieniem z dnia 13.06.2022 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., przedstawił radcy prawnemu C. G. zarzut o to, że w dniu 13.01.2022 r. dokonał nagrania przebiegu całości Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) Sp. z o.o. w którym to radca prawny C. G. brał udział jako pełnomocnik udziałowca D. B. (2), a to bez wiedzy i zgody biorących udział w ww. zgromadzeniu, tj. naruszeniu postanowień art. 11 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, co stanowi naruszenie zasad etyki.

W dniu 24.09.2022 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., wydał, na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych postanowienie o umorzeniu dochodzenia w sprawie, ze względu na brak popełnienia deliktu dyscyplinarnego.

Od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. odwołanie złożyła skarżąca. W odwołaniu skarżąca zarzuciła Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, że zarząd spółki nie został prawidłowo zawiadomiony o konieczności stawienia się na przesłuchanie. Ponadto skarżąca opisała przebieg zgromadzenia wspólników spółki w dniu 13.01.2022 r. oraz wydarzenia, które w ocenie spółki miały miejsce po odbyciu zgromadzenia wspólników. Skarżąca wskazała również, że złożona skarga nie ma absolutnie żadnego związku personalnego z radcami prawnymi.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Trafnie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wydał na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w związku z art. z art. 74¹ ustawy z dnia 06 lipca 1982 r. o radcach prawnych postanowienie o umorzenie dochodzenia w sprawie. Podnieść należy, że zgodnie z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza gdy czynu nie popełniono lub brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia. Wskazać należy, że z wyjaśnień radcy prawnego złożonych w dniu 13.06.2022 r. wynika, że nie nagrywał on przebiegu zgromadzenia wspólników telefonem komórkowym w dniu 13.01.2022 r.

Z powyższego wynika, że obwiniony radca prawny zaprzeczył, ażeby dokonywał nagrania przebiegu zgromadzenia wspólników w dniu 13.01.2022 r. Do skargi nie zostały załączone dowody, z których wynikałoby, że stan faktyczny był inny. Również w zażaleniu skarżącej poza opisaniem, jak według niej przebiegało zgromadzenie wspólników w dniu 13.01/2022 r. i co miało miejsce po odbyciu tego zgromadzenia wspólników nie powołano żadnych dowodów, z których wynikałoby, że obwiniony nagrywał na telefonie komórkowym zgromadzenie wspólników w dniu 13.01.2022 r. Wskazać należy, że zgodnie z zasadą domniemania niewinności, wskazaną w art. 5 kodeksu postępowania karnego, który na podstawie art. 74¹ ustawy o radcach prawnych stosuje się odpowiednio, oskarżonego uważa się za

niewinnego, dopóki wina jego nie zostanie udowodniona i stwierdzona prawomocnym wyrokiem oraz że niedające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na korzyść oskarżonego. Z obowiązującej w polskim systemie prawa karnego zasady domniemania niewinności wynika obowiązek udowodnienia oskarżonemu winy, na podstawie zgromadzonych dowodów. Obowiązek ten łączy się nierozdzielnie z obowiązkiem rozstrzygnięcia wątpliwości, których nie da się rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego. W niniejszym stanie faktycznym, poza opisaną w skardze oraz w zażaleniu przez Zarząd skarżącej wersją przebiegu zdarzeń z dnia 13.01.2022 r. brak jest obiektywnych dowodów wskazujących na to, że faktycznie do nagrania przebiegu zgromadzenia współników przez obwinionego doszło. Zgodnie więc z treścią art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k., ze względu, na brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu zabronionego, postępowanie należało umorzyć.

Wobec podniesionego w zażaleniu zarzutu nieprawidłowego zawiadomienia D. B. (3) i A. W. o wezwaniu na dzień 22.07.2022 r. na przesłuchanie, podnieść należy, że wezwania skierowane zostały na adres skarżącej, na imiennie wskazane dane, z tego względu, że świadkiem w sprawie może być tylko osoba fizyczna. Skarżąca działająca przez Zarząd Spółki w skardze nie podała żadnych innych danych, poza danymi Spółki, nie zostały podane prywatne adresy zamieszkania D. B. (1), czy A. W., w celu skierowania na te adresy wezwań. Wobec tego Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wezwania skierował na adres podany w skardze. Z relacji Poczty Polskiej wynika, że przesyłki skierowane na adres spółki, były dwukrotnie awizowane i zostały zwrócone, ze względu na ich niepodjęcie przez adresatów. Na zwrotach przesyłek brak jest informacji z Poczty Polskiej, że doręczenie przesyłek nie było możliwe na błędne zaadresowanie przesyłki, czy nieustalenie adresata. Uznać wobec tego należy, że zawiadomienia skierowane do D. B. (3) i A. W. były prawidłowe.

W rozpoznawanej na skutek zażalenia sprawie, nie można więc przyjąć, że radca prawny C. G. popełnił delikt dyscyplinarny, który zarzuca skarga, wobec tego w ocenie Sądu Dyscyplinarnego niezasadne jest zażalenie wniesione od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 24.09.2022 r. o umorzeniu dochodzenia w sprawie.

Łączne koszty postępowania wyniosły 1.000,00 zł, kosztami tymi w całości została obciążona Okręgowa Izba Radców Prawnych (...) W., zgodnie z przepisem art. 70⁶ ust. 2 zdanie drugie ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych od niniejszego postanowienia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. nie przysługuje środek odwoławczy.